

ANDREI ADRIAN

Becațina mică - **Lymnocyptes minimus (Brün) 1764** - cuibărește în nordul Scandinaviei, și de aici spre est, în nordul Rusiei și Siberiei.

Exemplare izolate pot fi întâlnite în România pe tot parcursul anului, cu o frecvență mai crescută în perioadele de pasaj, aprilie și octombrie.

Asemănarea sa cu becațina comună - **Gallinago gallinago** face ca această specie să fie greu de identificat pe teren, cu binoclul sau luneta.

Dorim să marcăm pe această cale câteva din deosebirile esențiale dintre aceste două specii.

Becațina mică este o pasăre care se ascunde, extrem de rar ieșind din ascunzișul oferit de vegetația de pe malul bălților. Spre deosebire de becațina comună, evită să se hrănească în spații deschise, pe nămol sau apă.

Singura șansă de a vedea becațina mică este de a o speria din ascunzătoarea bine aleasă în vegetație. Spre deosebire de becațina comună, becațina mică va zbura în ultimul moment, aproape de sub piciorul observatorului, surprinzându-l. O dată aflată în aer va zbura în direcție dreaptă, la joasă înălțime și se va așeza din nou pe sol la mică distanță, 15-20 m. Va putea fi speriată și observată astfel de două-trei ori.

În contrast becațina comună va zbura în zig-zag la înălțime și distanță mare.

O dată speriată, becațina mică își va lua zborul cu un zgomot puternic produs de aripi, dar fără a țipa sau produce alte sunete. Becațina comună, în schimb, va zbura de jos cu un țipăt caracteristic.

Particularitățile penajului sunt evidente. Coada becaținei comune este roșcată de forma unui trapez. Această nuanță roșcată poate fi văzută chiar și în condiții de luminozitate redusă (iarna, cer înnorat etc.). Coada becaținei mici, însă, este un romb mult mai închis la culoare.

Dorsal la becațina mică pot fi observate patru benzi aurii longitudinale, pe fond închis, care vor atrage atenția observatorului. Aceste benzi sunt cu mult mai contrastante și mai vizibile decât cele de pe spatele becaținei comune.

O dată aflată în zbor becațina mică va fi ușor remarcată și datorită dimensiunii sale reduse.

În final putem adăuga că becațina mică are aripile mai scurte, mai late și mai rotunjite.

La data de 20.09.1995 am observat becațina mică **Lymnocyptes minimus** pe Grindul Chituc, județul Constanța. Un exemplar izolat se hrănea ascuns la baza stufului. Identificarea ne-a fost mult ușurată și de obiceiul acestei păsări de a-și scutura corpul în sus și în jos, într-o mișcare ritmică.

În județul Timiș pe malul lacului Murani am observat această specie de mai multe ori la două date diferite 11.01.1996 și 8.03.1996. Putem afirma că cel puțin un exemplar a iernat aici.

FIELD IDENTIFICATION OF JACK SNIPE (LYMNOCRYPTES MINIMUS)

Summary

Jack Snipe is a secretive bird, usually hidden in well vegetated soggy places. The only chance of seeing it is by flushing it away. It waits until almost under foot before taking flight. Will fly off quietly, unlike snipe. It is much smaller, with shorter, rounded wings. The four golden stripes on the back are visible, contrasting with the rest of the back. When feeding, it has the habbit of bobbing the body up and down.

Adresa autorului:	ANDREI ADRIAN
	1900 Timișoara
	str. Orșova nr. 19,
	sc. B, ap.11
	România